

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 45. De Reliq. & venerat. SS.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

Eucharistiæ, Chrismatis & aliorum Sacramentorum: rectè hic subijcitur de custodia Eucharistiæ & Chrismatis. * 1. Varijsque Concilijs ac Canonibus cautum fuit, ut in omnibus Ecclesijs Parochialibus pro infirmis Eucharistia semper parata habeatur, diligenter & mundè in loco conspicuo honorificè ac decenter exornato, juxta facultates Ecclesiæ cujusque, sub clavibus (penes Parochum vel Capellanum custodiendis) conservetur, cum Chrismate, ne temeraria alicujus manus ad aliqua horribilia & nefaria exercenda extendi queat: & contra facientes, si nimirum vel incautiùs custodierint, per tres menses ab officio suspenduntur, vel graviori subiaceat ultioni, si per eorum incuriam aliquid nefandum contigerit, *cap. 1. h. tit. Conc. Trid. Sess. 13. c. 6. in Decreto de observando sacra Eucharistia Sacramento.*

2. In tabernaculo seu loco, quo deponitur & custoditur Eucharistia, oportet esse pixides duas, in quarum altera conservetur, altera deferatur ad infirmos, easque argenteas vel eburneas, non ligneas, ob periculum fractionis; nec lapideas, ob humiditatem & ponderositatem: atque ita observat ubique praxis, Zerola *p. 1. V. Eucharistia ad 1.* Quæ quidem pixides seu vasa non nisi super altari viatico vel ad minus super corporali poni debent. Videndumque, ut saltem singulis octo diebus Eucharistia renovetur etiam tempore interdicti, & in Ecclesia specialiter interdicta, *per c. Permittimus inf. De sent. excommunicat. Zerola d. loco vers. Ad tertium, Piasec. 2. p. cap. 3. art. 3. n. 25.*

3. Cæterum in Capellis vel alijs Ecclesijs non Parochialibus sacra Eucharistia retineri non potest, nec quidem de licentia Episcopi, sed ex auctoritate & concessione Papæ dumtaxat, prout Sacram Congregat. respondisse refert Piasec. *d. c. 3. art. 5. n. 7.* Sed & Conc. Trid. Sess. 33. c. 10. vetat, ne sacrosanctum hoc Sacramentum intra chorum vel septa monasterij Monialium conservetur: quanquam possit ex causa, ut in die aliquo festo, cum licentia Prælati illic exponi ad devotionem Monialium, *emanuel Sa. in V. Eucharistia §. 35.*

4. Deferi autem debet in decenti habitu, & non nisi cum lumine, à Capellano vel Parocho, stola & superpelliceo induto, & sonante campana: teneturque populus in elevatione ejusdem & delatione ad infirmos se reverenter inclinare;

& transgressores graviter sunt puniendi, *c. Sana 10. De celebrat. Missarum.* Non esse verò deferendum per plateam, in qua Judæi habitant, respondisse Sacram Congregat. tradit Piasec. *d. c. 3. art. 3. n. 25.* Ut neque ad infirmos deferendum est, qui fortè ob tussim vel aliud aliquod impedimentum commuicare nequeunt, nisi ut adorent tantum, ut ex declaratione ejusdem Congregationis tradit Zerola *d. loco §. 5.*

Denique præcipiunt quoque Canones, ut cætera vasa ministerii Ecclesiastici & vestimenta ministrorum munda & nitida conserventur: & ut suppellectilia vel propria Clericorum vel aliena in Ecclesijs non admittantur, nisi necessitas urgeat, propter hostiles incursum vel repentinum incendium, vel quid simile, *c. 2. h. tit.*

TITULUS XLV

De Reliquijs & veneratione Sanctorum.

1. Quæ dicantur Reliquiæ Sanctorum.
2. Vendi non possunt, nec passim ostendi.
3. Quando publicè venerari eas liceat.
4. Venerari aliquem pro Sancto publicè non licet sine licentia Papæ.

1. **R**eliquiæ quoque Sanctorum diligenter in Ecclesijs ad servandæ sunt, sicut Eucharistia & Chrisma, cum nullū Altare erigi possit in quo non sit aliquid reliquiarum Sancti alicujus conditum, *can. Placuit 26. de consec. dist. 1.* Nominè Reliquiarum intelliguntur hic, juxta Azor. *1. p. inst. moral. lib. 9. c. 8.* Sanctorum corpora ac corporum quælibet partes, capilli, ossa, carnes, dentes, cineres, pulveres, vestes, & alia quibus usi sunt, dum in terris versarentur: item panni & vela, quæ eorum ossibus vel corporibus admota fuerint, vel quæ ipsos tetigerint, aut pertinuerint ad eosdem.

2. Reliquiæ autem Sanctorum antiquæ exponi venales prohibentur: nec passim etiam ostendi debent, & quidem extra capsam nullatenus, ne faciliè populus circa illa decipiatur. * 3. Non licet quoque de novo inventas publicè venerari.

merari, nisi prius auctoritate summi Pontificis fuerint approbatæ, c. 2, h. t. antiquas vero licet etiam absque nova Rom. Pont. auctoritate. Similiter reliquæ alicuius, qui jam pridem fuerit in Sanctorum numerum adscriptis, inventæ de novo recipi quidem & coli possunt, etiam publicè, sed non nisi recognoscente & approbante Episcopo, iuxta Conc. Trid. Sess. 25. Decretis de invocat. veneration. & reliquis Sanctorum, quod hæc in parte videtur mortificasse d. 6, h. t.

4. Pari modo non licet aliquem pro Sancto publicè venerari absque licentia & auctoritate Rom. Pont. etiam si miraculis clarus sit, c. 1, h. t. quia quandoque etiam per pravos homines fiunt miracula, Abbas *ibid.* & can. Teneamus 36, l. 9, l. 1. Sic enim teste Zyp. h. tit. in princ. Tacitus lib. 4. historiar. refert duo non facta miracula à Vespasiano patrata, nempe eius atria & agro conversam fuisse ad usum manuum, & cæco re-luxisse diem. Pluraque alia videre licet apud Tholosan. Syntag. Iuris univ. lib. 48, c. 15, n. 12, & lib. 34, c. 16, n. 6, & c. 17, n. 2.

Dixi publicè, quia potest quis privatim fundere preces ad eum, quem credit sanctum, arg. d. c. 2, h. t. in v. publicè, à contr. v. Qui vero iustum dicit iniustum, aut sanctum non sanctum aut sanctum, abominabilis est apud Deum, can. Si quis dixerit 37, xi, q. 3. & Christum violat, can. Si quis *ibid.*

Post eundem mandat Synodus Trid. Episcopis & Parochis, cæterisque docendi munus curamque sustinentibus, ut diligenter instruant populum de Sanctorum intercessione, & utili ac necessaria invocatione, reliquiarum honore, & legitimo imaginum usu Conc. Trid. d. Sess. 25, ubi plenius vide.

TITULUS XLVI.

De observatione Jejuniorum.

1. Qui jejunare tenentur.

2. Consistit observatio jejunii in abstinentia à cibis vestitis.

3. In abstinentia à pluribus refectioibus.

4. Licita tamen collatiuncula est.

5. Item consistit in certa refectiois hora.

AD devotionem & propter venerationem Sanctorum, de qua proximè diximus, indicta ab Ecclesia sunt jejunia: de quorum observatione hoc Tit. agitur. * 1. Sunt autem hujusmodi jejunia ab omnibus, cujuscumque perfectionis aut dignitatis existant, qui ad annum ætatis vigesimum primum pervenerint, nec sexagesimum exceßerint, nisi iusta aliqua causa excusentur, diligenter observanda, c. 1, & 2 h. t. idque sub reatu peccati mortalis, iuxta communem, ut probatur ex can. 63. Apostolorum, ubi violatores jejunii, si Clerici sint, iubentur de ponti; si laici, excommunicari. Ratio hujus obligationis quoad omnes est, quod omnes, saltem ut plurimum, cogant castigatione carnis, ut spiritui suble; Aristoteli-ne pro peccatis, & aptitudine mentis ad adorandam: ad hæc autem instituta & præcepta sunt jejunia.

Observatio verò jejunii, prout ab Ecclesia percipitur: in tribus potissimum consistit. * 2. Primo in abstinentia à cibis certi generis, veluti à carnibus: item ab ovis & lacticiis, & cæteris, quæ à carnibus originem trahunt, in Quadragesima, can. Denique distinguit. 4. Dico, in Quadragesima; quia extra eam jus commune ova & lacticia permittit. Cæterum quia pro varietate locorum quoad ova & lacticia varia est consuetudo, ideo generatim dicendum, nihilis cibis abstinentum esse, quorum ulum consuetudo non permittit.

3. Secundo, consistit in abstinentia à pluribus refectioibus; ita ut intra diem naturalem non nisi semel corpus cibo reficiatur. Dico, cibo; quia Ecclesia non prohibet crebriorem sumptionem potus tempore jejunii; ea ratione, quia potus magis ordinatur ad cibi per corpus distributionem & sibi sedandam, quam ad alendum corpus: & si alar interdum, id per accidens est, nec tantum alit quantum cibus. Hinc licet excedens in potu peccet contra temperantiam, non tamen solvit jejunium.

4. Sed dubitatur de vespertina collatiuncula, sitne licita, non modo, ne potus noceat, & somni conciliandi causa, ut olim, sed & alendi causa.

ccc 3